

ادامه از صفحه اول

چشمان نخفته در کور

اینک در هر معادله سیاسی، نادیده‌گرفتن یا در شمار نیاوردن جمعیت میلیونی در پشت تابوت هاشمی، خطای فاحش سیاسی است. سیاست، کینه و عناد برنمی‌تابد و درست یا نادرست بر عقلانیت ابزاری استوار است. از این منظر، می‌توان به مخالفان هاشمی گفت که نباید چنین بی‌پروا به او بتازند و با القاب ناپسند خطابش کنند. این‌گونه برخورد با هاشمی رورذروی مردم ایستان است. هاشمی با مرگش همه‌چیز را وارونه کرده است و پیای مخالفانش را به میدانی باز کرده که خود در آن غایب است. بیابید ما هم مانند فوکو عبارت مهم کلاروزنشن را معکوس بخوانیم: «سیاست ادامه جنگ با ابزارهایی دیگر است. به عبارت دیگر سیاست عدم تعادل نیروهای متجلی‌شده در جنگ را تصدیق و بازتولید می‌کند. معکوس‌سازی کلاروزنشن معنای دیگری هم دارد؛ یعنی درون این صلح مدنی، این مبارزه‌های سیاسی، این تعدیل روابط نیرو و به طور کلی این وارونگی‌ها و دگرگونی‌ها و توازن در یک نظام سیاسی را به طور یکجا باید به منزله ادامه نبرد تفسیر کرد. ما همواره در حال نوشتن تاریخ یک نبردیم. حتی زمانی که تاریخ صلح و نمادهای آن را می‌نویسیم». سیاست از جمع نیروهای ناهمگون شکل می‌گیرد. برخورد و مواجهه این نیروها با هم، پایه‌های جامعه مدنی و موتور قدرت سیاسی را می‌سازد. اصلاح‌طلبان هم بخش‌اقلیت‌شدای از این جریان ناهمگون‌اند. اصلاح‌طلبانی که به دلیل برخی از ناهمگونی‌هاشان با قدرت یا مردم همگون شده‌اند. تصور اینکه آنان غافله‌سالار این مردم‌اند، افرق‌آمیز و به‌ودر از واقعیت است. اصلاح‌طلبان نباید دچار این خودفریبی شوند که همان مردم‌اند و صدایشان صدای همه مردم. آنان هم بخشی از مردم‌اند که به دلالی‌ی در مقاطعی تاریخی به یکدیگر می‌پیوندند و مهم این است که پیوندشان منفعت‌طلبانه نیست. خلق مردم، یعنی خلق سیاست و خلق سیاست، یعنی خلق قدرت. «یکی از نخستین آثار قدرت این است که امکان می‌دهد بدن‌ها، رُست‌ها، گفتمان‌ها و میل‌ها به صورت امری فردی سیاسی و ساخته شوند، به عبارت دیگر فرد همتای قدرت نیست، فرد یکی از نخستین آثار قدرت است و درعین‌حال تا جایی که یک اثر قدرت است، یک تقویت‌کننده نیز است».

شاید گردهمایی گروه‌ها و طیف‌های ناهمگون در تشیع پیکر هاشمی را بتوان رفراندم انتخابات سال ۹۶ خواند. انتخاباتی با این مطالبه محوری که مردم خواستار اصلاح هستند. بی‌تردید حضور میلیونی مردم در مراسم بدرقه تنها به دلیل محبوبیت هاشمی نبوده و دلایل دیگری ازجمله تغییرات چشمگیر این سیاست‌مدار کارکشته در سیاست‌ورزی داشته است. هاشمی نماد تغییر رویه شده بود. البته نه از جنس رئیس دولت اصلاحات و دیگران. تغییری از جنس خودش. همین نکته است که مخالفانش را آشفته و خشمگین می‌سازد، کنده‌شدن از جمع همراهان و جد‌کردن مآثرک سیاسی‌اش از آنان. آتانی که همواره کج‌دار و مریز بیا و در تقابل بوده‌اند. جدالی گاه در لاف‌ها، گاه آشکار. تقابلی بین استاد و شاگردان که دیگر شاگردی در سیاست را برنمی‌تابند و خود می‌خواهند فاعل سیاست باشند. اما آنچه بیش از هر چیز خصوصت رقبا را برمی‌انگیزت، استقلال رای هاشمی در سیاست بود. او به منافع جمعی رفقای رقیب تن نداد. هاشمی در سال‌های پایان عمر پذیرفت که در سیاست سوزّه بی‌طرف وجود ندارد. همه ما، ناگزیر رقیب کسی هستیم. با این باور و عمل به آن، او همه رقیبان و مخالفانش را جا گذاشت. تا جایی‌که حتا در انتخاباتی که حضور ندارد اثرگذار باشد و آینده سیاسی ایران را رقم بزند. هاشمی در بستر مرگ خفته، اما چشمانش رو به سیاست باز است.

● **برگرفته از نام کتابی به همین عنوان نوشته میکال آتخل استوریاس، ترجمه سروش حبیبی ۱۳۹۱.۲ «باید از جامعه دفاع کرد»، مینسل فوکو، ترجمه رضا نجف‌زاده، نشر نی**

نکاتی درباره مدیریت بحران درپلاسکو

درحالی‌که مسئولان مشغول بررسی علل بحران هستند، تب و تاب‌های اولیه و اضطراب ناشی از آن به‌سرعت مدیریت می‌شود و شرایط به حالت عادی باز می‌گردد. در این امر مهم نباید از نقش مهم و محوری زنان در پیشگیری، کنترل و مدیریت بحران‌های شهری غافل شد و شایسته است سهمی برای آنان در فرایند تصمیم‌سازی و سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی‌های آینده لحاظ شود. زنان به‌خوبی نقش خود را در بحرانی مانند هشت سال دفاع مقدس نشان دادند و لازم نیست به قابلیت‌ها و توانمندی‌های آنان دوباره اشاره شود. متأسفانه در مدیریت حادثه پلاسکو که منجر به داغدارشدن تعداد زیادی از خانواده‌ها شد، نه‌تنها مدیریت بحران دیده نشد؛ بلکه «بحران مدیریت» بیشتر خوندنمایی کرد. مدیریت بحران نیازمند استفاده بهینه از همه امکانات موجود برای محدودکردن بحران، استقرار نظم و آرامش افکار عمومی است. لازم است با نگاهی علمی به دور از حب و بغض‌های سیاسی و جناحی مسئله امداد‌رسانی، چگونگی تعامل با رسانه‌ها و نحوه خیرسانی به افکار عمومی بازنگری جدی شود و نقش نهادهای مردمی، سازمان‌های غیردولتی و دستگاه‌های دولتی به‌خوبی بازتعریف شود تا در مواجهه با یک حادثه دیگر، دچار سردرگمی و فعالیت‌های موازی و اظهارنظرهای متناقض نباشیم.

شرق: هر چه ایوباما تلاش کرد روابط سیاسی و اقتصادی با ایران را بازسازی کند، ترامپ معادلات پیشین را برهم می‌زند. از دست‌یابی به توافق هسته‌ای گرفته تا آزادی حدود ۲۲ میلیارد دلار (عدد به نقل از منابع غیررسمی است) از آزادشدن روابط دلاری ایران با کشورهای غیروپایی گرفته تا مساعدت برای تبادل تکنولوژی و پذیرش دانشجو. حالا ترامپ آمده و همه چیز تغییر کرده است؛ هرچند او به شکلی مشخص و مبسوط از برنامه‌هایش- چه درباره ایران و چه دیگر سیاست‌های داخلی و خارجی‌اش- سخن نمی‌گوید، اما سخنانش به‌خوبی نشان می‌دهد که سر سازگاری با ایران ندارد. نمونه‌اش هم‌گامش درباره برجام است که می‌گوید به بازنگری نیاز دارد؛ تمدید تحریم‌های موسوم به داماتو و حالا هم در آخرین اقدام، توقف صدور ویزا برای ایرانیان به مدت ۳۰ روز. او پنج‌م بهمن‌ماه (۲۳ ژانویه) در توییت‌ش نوشته بود: «فرد روز بزرگی برای امنیت ملی آمریکا خواهد بود. کنار کارهای بسیار دیگری، ما دیوار (مرز مرکزی و آمریکا) را هم خواهیم ساخت». او در این روز که برای امنیت آمریکایی‌ها مهم توصیف کرده بود، قانونی را امضا کرد که براساس آن برای هفت کشور ویزا صادر نشود. نام «ایران» میان این کشورها و کنار عراق، سوریه، لیبی، سومالی، سودان و یمن قرار داشت. کشورهایی فقیر که عموماً درگیر جنگ هستند. براساس این قانون رئیس‌جمهوری آمریکا به ادارات گمرک و حفاظت مرزی آمریکا دستور داد از ورود افرادی که از این هفت کشور هستند و ویزای آمریکا را هم دارند، جلوگیری کنند.

از لحظه آمدن او، تکانه‌های اقتصادی انتخاباتی نه‌تنها بازارهای جهانی که بازار ایران را هم درنوردید. مهم‌ترین نمونه‌اش هم افزایش شش‌پد قیمت دلار بود که پس از حدود سه‌سال‌ونیم دوباره تا چهار هزار و ۲۰۰ تومان بالا رفت. دولت ایران برای کنترل این روند، به تکاپو افتاد و دست آخر هم بانک مرکزی ناچار به مداخله در بازار شد تا افزایش قیمت ارز آمریکایی کنترل شود. هرچه باشد، دولت تدبیر و امید زحمت زیادی برای کنترل تورم و بهای دلار کشیده بود و در نتیجه در سال منتهی به انتخابات ریاست‌جمهوری نباید برای این موضوع هزینه می‌داد.

حالا ترامپ تصمیم گرفته برای مدت محدودی، یعنی ۳۰ روز صدور ویزا برای ایرانیان را متوقف کند.

البته قرار است از ورود افرادی که ویزا هم دارند، پیشگیری شود. «شرق» در گفت‌وگو با کارشناسان و اعضای اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران تلاش کرده ابعاد اقتصادی این تصمیم را بررسی کند. آیا این تصمیم بر اقتصاد ایران اثر خواهد گذاشت؟ اگر بله یا نه، چرا و چگونه؟ اگر این تصمیم بلندمدت شود چطور؟ ابعاد و پیشامدهای آن برای ایران چیست؟ موضع ایران چه باید باشد و چه می‌توان کرد؟

اقتصاد ۲ کشور به هم چسبندگی ندارد

«واقعیت این‌ است که اقتصاد ایران هیچ چسبندگی‌ای به اقتصاد آمریکا ندارد. مهم‌ترین کالای صادراتی ایران نفت است که مقصد آن هم آمریکا نیست. در واقع ایران به کشورهایی جز آمریکا نفت می‌فروشد و بزرگ‌ترین خریدار نفتی رقیب اقتصادی ایالات متحده، یعنی چین است». اینها را هادی حق‌شناس، اقتصاددان به «شرق» می‌گوید. به بیان او گذشته از صادرات، بخش بزرگ واردات ایران هم از کشورهای آسیای جنوب شرقی و اروپاست. درست به همین دلایل است که اقتصاد ایران چسبندگی چندانی به اقتصاد آمریکا ندارد و امتناع از صدور ویزا برای ایرانیان نمی‌تواند خللی در روند اقتصاد ایران ایجاد

اقتصاد

بهمن

بهمن

توقف ۳۰ روزه صدور ویزا، بر اقتصاد ایران اثر ندارد

دستاورد «هیچ» ترامپ

کند. به گفته این اقتصاددان اقتصادی از چنین شرایطی آسیب می‌بیند که در ارتباط مستقیم با یک کشور باشد؛ اما روابط اقتصادی ایران و ایالات متحده، روابط بازی نیست؛ از همین‌رو این روند «هیچ اثری» بر اقتصاد کشور ما نخواهد داشت. به گفته حق‌شناس، ادامه این روند در بلندمدت هم اثر خاصی بر روابط اقتصادی این دو کشور نخواهد داشت؛ دلیل این مورد هم درست مانند بی‌آزبودن چنین قانونی در کوتاه‌مدت است. واقعیت این است که از زمان اشغال سفارت آمریکا در تهران، روابط اقتصادی ما کمرنگ شده است. او ادامه می‌دهد: درست است که در همین مدت گذشته قراردادی مانند قرارداد بوبینک امضا شده و این به نفع اقتصاد ایران است اما تصمیم‌های جدید ترامپ نمی‌تواند عوارضی را متوجه نقل و انتقال کالای ما با طرف آمریکایی کند. موضوع ویزا هم یک بحث حاشیه‌ای است که بیشتر حواشی سیاسی دارد.

سیاست بی اثر ترامپ بر اقتصاد ایران

مسعود دانشمند، یکی از بازرگانان عضو اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران است. او هم درباره آثار این تصمیم کابینه جدید آمریکایی به «شرق» می‌گوید: چنین سیاستی هیچ اثری بر اقتصاد ایران ندارد. او

توضیح می‌دهد: دقت کنید که کل صادرات ایران به ایالات متحده چیزی حدود ۲۰۰ میلیون دلار است؛ وارداتمان از این کشور هم چیزی حدود ۳۰۰ میلیون دلار در سال. او توضیح می‌دهد: زمانی که مجموع تجارت خارجی ما حدود ۷۵ میلیارد دلار در سال است، رقم ۵۰۰ میلیون دلار، عدد ناچیزی در این بین به حساب می‌آید. به گفته این بازرگان، این روند توقف صدور ویزا برای ایرانیان اگر طولانی هم شود، اثر خاصی بر اقتصاد و تجارت خارجی ایران نخواهد داشت. او ادامه می‌دهد: این سیاست احتمالاً تنها برای خانواده‌هایی که در ایران یا آمریکا وابستگیانی دارند، آنهایی که برای تفریح به آمریکا سفر می‌کنند یا دانشجویان ایرانی مشکل‌ساز خواهد بود. به گفته دانشمند، چنین سیاستی حتی بر روند مبادلات تکنولوژیکی هم اثر نخواهد داشت، چه اینکه تکنولوژی‌ای که در ایران استفاده می‌شود، بیشتر آلمانی یا فرانسوی است.

تجارت خارجی همچنان ادامه خواهد داشت

محمدحسین برخوردار، دیگر عضو اتاق بازرگانی ایران است. او هم در گفت‌وگو با «شرق» سیاست توقف صدور ویزا از سوی ایالات متحده برای ایرانیان را بر اقتصاد بی‌اثر توصیف می‌کند. به بیان این تاجر، بیشتر واردات ایران از آمریکا اقلام دارویی است و صادراتمان هم به این کشور شامل فرش و پسته و زعفران می‌شود؛ اقلامی که ایران می‌تواند به‌راحتی به دیگر کشورها هم

البته او توضیح می‌دهد: بعید است سیاست جدید، اثری بر این میزان تجارت بین دو کشور داشته باشد؛ چراکه برای این تجارت نیاز به حضور افراد نیست که برایشان ویزا صادر شود یا خیر. بنابراین شاید در مورد سفرها یا جابه‌جایی‌های توریستی یا رفت‌وآمد ورزشکاران و هنرمندان مشکل ایجاد شود. اما واقعیت این است که بر اقتصاد اثر خاصی نخواهد داشت. به گفته برخوردار، در نگاه طولانی‌مدت هم بعید است که اثر خاصی بر اقتصاد ایران ایجاد شود. او ادامه می‌دهد: آمریکا با اینکه کشوری است که بیشکام تجارت بازو اقتصاد آزاد است، هرگاه با مشکل اشتغال داخلی مواجه شود، به‌سرعت بر واردات مالیات وضع می‌کند و با این روند باید بگویم، کشوری که تا این حد بر تجارت خارجی‌اش حساس است، بعید است کاری کند که در نهایت به ضررش تمام شود.

کشاورزان محصول خود را در آب رها کردند

بیابانی در پاسخ به این سؤال که چرا دولت این پرتقال‌ها را خریداری نکرد تا از ریختن آن به دریا ممانعت به عمل آورد و این بار منفی روانی را در کشور تولید نکند، پاسخ داد: ما حقیقتاً به‌لحاظ روانی آزرده‌ایم؛ چراکه هر چند بی‌گناه بودیم، اما به ما انگ «عرضه مرکبات یخی» زدند. این پیشنهاد شما واقعاً می‌توانست یک پیشنهاد عملیاتی شود، اما نشد. این ابراز نظر اخیر بیابانی در حالی صورت می‌گیرد که مقام مسئول و گمنام وزارت جهاد کشاورزی تاکید داشته: این‌ پرتقال‌ها را دولت در حمایت از تولیدکنندگان خریداری کرده و به دلیل اینکه هیچ‌گونه مصرفی نداشت، آن را به رودخانه ریختند.

براساس سخنان بیابانی و کشاورزان مازنی، این ادعا کذب بوده و چنین مسئله‌ای هیچ‌گاه رنگ واقعیت به خود نگرفته است. بیابانی گفت: اگر دولت قصد داشت که این اتفاق نیفتد، باید اعلام می‌کرد که مرکبات را خریداری می‌کند. دولت می‌توانست پیشنهاد خرید ۳۰۰تومانی را بدهد. با این کار می‌توانستیم کشاورز را به‌لحاظ روحی و روانی برای سال بعد آماده کنیم که باز هم میوه تولید کند. بیابانی با ابراز بی‌اطلاعی از مشکلات به‌وجودآمده برای صیادان گفت: این مسئله مقداری بزرگ‌نمایی شده است. در ساحل، مرکبات قابل‌رویت است و مشکل را بزرگ‌نمایی‌شده تأویل کرد. وی از ابراز نظر نهایی درباره مشکلات صیادان خودداری کرد. منابع خبری «شرق» حداقل در خزرآباد از اوضاع نابسامان صیادان خبر می‌دهند.

بیابانی در پایان سخنان خود، از میوه شب‌عید هم سخن گفت و تصریح کرد: من معتقدم این اتفاق بیش از اینکه به میوه شب‌عید لطمه بزند، به مصرف‌کننده لطمه خواهد زد. اکنون نیز آثار این لطمه‌زدن‌ها در قیمت گران میوه کاملاً مشهود است. وی افزود: متأسفانه کسانی که این مسئله را با جوسازی و بزرگ‌نمایی در کشور مطرح کردند به فکر همین گران‌کردن قیمت میوه بودند. سخنان بیابانی حکایت از گرانی و کمبود میوه در شب‌عید دارد، چراکه در آخرین حملات خود به خبرنگار «شرق» گفت: کسانی که کشاورز هستند و میوه دارند، باید در شب‌عید هر میزان میوه دارند وارد بازار کنند تا مصرف‌کننده ضرر نکند. با این اوصاف باید منتظر ماند و دید که پیش‌بینی و ابراز نظرهای مسئولان چگونه به وقوع می‌پیوندد. اما هرچه هست، این ضرب‌المثل ایرانی شاید در ذهن هر ایرانی نقش ببندد: «سالی که نکوست، از بهارش پیداست». پیشاپیش سال نو را به شما هم‌وطنان عزیز تبریک عرض می‌کنیم.

اشخاص حقیقی: جمع گردش به‌دکار با بستانکار کلیه حساب‌های اشخاص که در طی سال شمسی ۵۰۰ میلیون تومان (یا معادل ارزی این مبلغ) و بیشتر باشد.
انواع سپرده‌های غیردباری ریالی و ارزی و سود آنها نزد بانک‌ها و مؤسسات اعتباری
اشخاص حقوقی: جمع گردش به‌دکار با بستانکار سپرده‌ها و سود متعلق در پایان هر سال به استثنای حساب‌های اشخاص مشمول ماده (۲) قانون که توسط خزانه‌داری کل کشور افتتاح شده یا می‌شود.
اشخاص حقیقی: جمع گردش به‌دکار با بستانکار کلیه حساب‌های سپرده اشخاص که در طی سال شمسی ۵۰۰ میلیون تومان (یا معادل ارزی این مبلغ) و بیشتر باشد.

بورس

بازشدن قفل نمادهای بسته

● در پایان معاملات هفته منتهی به ششم بهمن ۹۵، شاخص کل با هزارو ۳۳۳ واحد کاهش نسبت به هفته قبل، به رقم ۷۸ هزارو ۴۹ واحد رسید. در هفته گذشته ارزش کل معاملات اوراق بهادار به هشت‌هزارو ۶۹۹ میلیارد ریال بالغ شد که نسبت به هفته قبل ۳۳ درصد کاهش یافته است. در ضمن تعداد چهارهزارو ۳۹۱ میلیون اوراق بهادار، بیش از ۲۵۱ هزار دفعه معامله شد و به ترتیب ۲۹ درصد و ۹ درصد کاهش را نسبت به هفته گذشته تجربه کرد. گروه‌های شیمیایی ۱۲ درصد، خودرو ۱۱ درصد، غذایی ۱۰ درصد، فلزات اساسی ۹ درصد و گروه محصولات فلزی نیز با ۹ درصد بیشترین حجم معاملات را داشته‌اند. هفته گذشته سرانجام قفل بسته‌بودن نمادهای بانکی باز شد و نماد بانک ملت با ۳۵ درصد منفی، بازگشایی شد. همان‌طور که هفته‌های قبل نیز اشاره شد، بسته‌بودن طولانی‌مدت نمادهای اصلی بازار نرفتهایم کمیکی به شفافیت بازار نمی‌کند، بلکه موجب وخیم‌ترشدن کل بازار می‌شود. بعد از بازشدن نماد بانک ملت شاخص هزار واحد منفی شد. این اتفاق قطعاً درباره سایر نمادهای بانکی نیز که هفته آینده قول بازشدن آنها نیز داده شده، بیش خواهد آمد. هرچند با بازشدنشان موجب منفی‌شدن بیشتر شاخص می‌شود، اما روی دیگر سکه آزادشدن منابع سرمایه‌گذاران و برطرف‌شدن موانع گردش نقدینگی در بازار خواهد بود که این اصل مهم، همیشه باید از سوی ناظران بازار مورد توجه قرار گیرد. سایر اتفاقات مهم در بازار، کاهش نرخ دلار تا سه‌هزارو ۷۰۰ تومان بوده است که با درنظرگرفتن سیاست‌های دستوری، نرخ دلار به این محدوده رسیده است. این امر تکرار تجربیات اشتباه گذشته است. پنجم بهمن، سومین عرضه اولیه به روش ثبت سفارش با عرضه ۱۰ درصد از سهام شرکت پگاه کلیپاگان با نماد «غکلیا» انجام شد. سفارش خرید برای هر سهم پگاه کلیپاگان در دامنه قیمتی ۹ هزار تا ۹ هزارو ۹۰۰ ریال قرار داشت و در جریان این عرضه به ۷۸ هزارو ۶۰۰ شخص حقیقی و حقوقی سهم این شرکت تخصیص یافت. با اینکه امروز ۱۲ میلیون سهم این شرکت عرضه شد، تقاضا برای آن حدود دوبرابر بود؛ به طوری که ۲۳ میلیون تقاضا در جریان این عرضه ثبت شد. حداکثر سهام قابل خریداری از سوی هر شخص حقیقی و حقوقی نیز ۳۰۰ سهم در نظر گرفته شده بود؛ اما با توجه به افزایش تقاضا، بیشترین سهم تخصیص‌یافته به هر فرد تعداد ۱۵۴ سهم بود. از نظر بزر الملی، مواضع دولت جدید آمریکا را رابطه با برجام فعلاً نامشخص است. در بازارهای جهانی نیز تقریباً ثبات قیمتی را داشته‌ایم. قیمت طلا افت شدیدی داشت و در گروه معدنی، قیمت سنگ آهن رشد خوبی داشته است. با درنظرگرفتن شرایط فعلی، به نظر می‌رسد همین روند هفته پیش را در هفته آینده نیز شاهد باشیم. بازشدن سایر نمادهای اصلی موجب افت شاخص خواهد شد و جو بازار نیز قطعاً تحت تأثیر قرار خواهد گرفت. اما بعد از بازگشایی‌ها در هفته‌های بعدی، ثبات نسبی به بازار برخواهد گشت.

ارز	قیمت (تومان)	تغییر
دلار آمریکا	۳۸۵۸	۲-
یورو	۴۲۱۱	۴+
پوند	۴۹۱۴	۲۷+
درهم	۱۰۸۶	۲+
طلو سکه	قیمت	تغییر
طرح قدیم	۱،۱۵۱،۰۰۰	-
طرح جدید	۱،۱۷۲،۴۰۰	۶۲۰۰+
نیم	۱۲۰،۰۰۰	۲۰۰۰+
ربع	۳۲،۰۰۰	۱۰۰۰+
گرمی	۲۰۶،۰۰۰	-
گرم ۱۸ عیار	۱۱۴،۲۵۶	۱۶۱-
اونس (دلار)	۱۱۸۶۵	۱۱.۳-

خبر

خط فقر ۲ میلیون

● تسنیم: احمد امیرآبادی، عضو هیئت‌رئیسه مجلس شورای اسلامی، گفت: درحال حاضر خط فقر در کشور دو میلیون تومان است.

وزیر کار: پول کارگران به جای بروکرها باید به جیب ایرانی‌ها رود

● تسنیم: وزیر کار و رفاه اجتماعی از ورود به بازار بزرگ تعمیر کشتی خبر داد و با اشاره به ایجاد شرکت فروش محصولات پتروشیمی گفت: پول کارگران ایرانی به جای بروکرها باید به جیب ایرانی‌ها برود.

ترکمستان خواستار مذاکره‌شد

● تسنیم: رونیترز نوشت: وزارت امور خارجه ترکمنستان اعلام کرد این کشور آماده ادامه مذاکرات با ایران پس از قطع عرضه گاز به این کشور در ماه جاری میلادی است.